

"SEN PÅ FÅGLARNA OCH SKÅDEN LILJORNA"

Våren är här med ljusa morgnar och fuktiga kvällar. Den senaste tiden har jag väntat och längtat efter mina kära sommargäster. Jag vet att de kommer troget år efter år med tidurets säkerhet, men jag får aldrig i förväg veta deras inflyttningsdag.

Det är naturligtvis mina två sädesärlor jag väntat på för att få hälsa välkommen tillbaka till mina domäner. Det blir liksom ingen riktig vår förrän jag har dem trippande ute på gräsmattan.

Men hux flux var de här, och jag antecknade deras ankomst i almanackan första måndagen i april. Det var visserligen en vecka tidigare än i fjor, men nu var de alltså här och vippade omkring i fjolårsgräset.

Som i ett förprogrammerat beteende stannade de upp att par meter framför mina fötter. De såg nästan vädjande på mig med sina pepparsvarta ögon. I deras blick fanns både ett påstående och en fråga.

Jag hörde så övertygande att de på sitt fågelspråk ville säga:

- Vi tänker bo hos dej även i år, om vi får?

Svaret blev entydigt:

- Ni är så välkomna mina vänner, och er boplats är som alltid reserverad bakom komposten. Varen så goda, och ni ska få behålla ert inmutade revir även i år.

Samtidigt som sädesärleparet dyker upp, återkommer min fråga från alla tidigare år:

- Hur ska ni kunna försörja er då ni kommer före alla insekter ni ska leva av? Tjälén är ju ännu kvar i marken och maskar ochflugor och alla småkryp sover ännu, som jag tror, sin vintersömn, eller hur?

Jo, deras svar bli som jag också vill tro:

- I vår Herres örtagård är det så visligt ordnat, att samtidigt som vi kommer tillbaka, blommar Hästhoven i dikeskanten, Blåsippan slår ut

sina kronblad och vid bäckfåran slår de ulliga videkissarna ut. Överallt där nytt liv spirar finns mat för våra hungriga fågelmagar. Varje dag kommer fler och fler nya blomster upp ur marken och fler fåglar svarar gemensamt för den allt starkare fågelsången i buskar och träd.

Ett par dagar senare låg ett snötäcke tillfälligt över matbordet och fågelsången dämpades till ett pianissimo. Skafferiet var tillfälligt tomt och fåglarna satt stilla på sin kvist för att spara på kalorierna. Allt så visligt ordnat och förberett för vårdagarnas överraskningar. Våren är en förunderlig tid full av känslor, hopp och tro, kamp och strid och mycke längtan. Svalorna kommer med ytterligare några nya toner i fågelkören och då är sommaren här. Personligen gläds jag över årstiderna och den omväxling de medför. Alla borde få uppleva samma underbara känsla.

Jag påminner mig en annan förprogrammerad händelse i fågelvärden som inträffade en sommardag i början av 1950-talet då det under några minuter blev total solförmörkelse. Skymningen föll snabbt som i Saharas öknar och fågelsången tystnade helt. Alla fåglar flög upp och gömde sig. En del på nattkvisten i trädens kronor, och gråsparvarna lämnade Terra Firma och flög in under sina tegelpannor. Det blev fullkomligt tyst och stilla och domedagsstämning under de pågående minuterna, bara ett stilla vindsus hördes. Vår Herre släckte lampan och skapelsen somnade.

Sen dess har flera solförmörkelser inträffat, men ingen som jag fått uppleva på samma sätt.

"Sen på fåglarna och skåden liljorna."

